

(تدوین الگوهای کالبدی در طراحی فضاهای شهری در راستای مقابله با وندالیسم (مورد مطالعه: شهر خرم آباد)

سیده حمیرا مهدیزاده^۱، علیرضا شیخ الاسلامی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد واحد بروجرد

۲- استادیار دانشگاه آزاد واحد بروجرد

چکیده

در حال حاضر نیز توجه به نیازهای اساسی شهروندان در محیطهای شهری و توجه به برطرف نمودن مشکلات و معضلات شهری به منظور کاهش نابهنجاریهای و افزایش امنیت از مهمترین مسائلی هستند که همواره مورد توجه مدیران، برنامه ریزان و طراحان شهری بوده است. چراکه محیط شهری زمینه مستعدی برای ارتکاب انواع جرائم به شمار می رود. با توجه به این شرایط ضرورت توجه به این معضل اجتماعی کالبدی گریبان گیر فضاهای عمومی شهرهای کشور از اهمیتی ویژه برخوردار است که بر اساس بررسی های انجام گرفته فضاهای عمومی شهر خرم آباد نیز با چنین مسائل و مشکلاتی روبرو هستند که ضرورت توجه به این موضوع و بررسی آن را حائز اهمیت ساخته است. بر همین اساس در این پژوهش بر آن شدیم که ضمن بررسی پدیده وندالیسم و نظریات آن در مورد علل ظهور رفتارهای وندالی و تطبیق آن با مناطق جرم خیز شهر خرم آباد و ارائه راهکارهایی در جهت کاهش این معضل و ایجاد تعادل در فضاهای عمومی شهر خرم آباد می باشد.

واژه های کلیدی: وندالیسم، محیط شهری، شهر خرم آباد

۱- بیان مسئله

وندالیسم مشتق از واژه وندال است. وندال نام قومی از اقوام ژرمن - اسلاو به شمار می رفت که در قرن پنجم میلادی در سرزمین های واقع در میان دو رودخانه اودر و ویستول زندگی می کردند. آنان مردمانی جنگجو، خونخوار و مهاجم بودند که به کرات به نواحی و سرزمین های اطراف قملرو خود تخطی و تجاوز کرده به تخریب و تاراج مناطق و آبادی های متصرفه می پرداختند روحیه ویرانگرانه قوم وندال سبب گردیده است که در مباحث آسیب شناسی کلیه رفتارهای بزهکارانه ای که به منظور تخریب آگاهانه اموال، اشیاء و متعلقات عمومی و نیز تخریب و نابودی آثار هنری و دشمنی با علم و صنعت و آثار تمدن صورت می گیرد به گونه ای به وندالیسم منتسب گردد.

وندالیسم، در این معنی، از بلاهای جوامع امروزی است که در گذشته دیده نشده است. «وندال های کهن»، در هجوم های وحشیانه خود، چیزی را ویران می کردند که خود نساخته بودند، اما «وندان های مدرن»، چیزی را نابود می سازند که از آن جامعه خودشان است. از اینرو ژانورن از وندالیسم بعنوان نوعی بیماری جهانی خرابکاری در قرن حاضر و عصر مدرن و به مثابه پدیده ای جهانی نام می برد و آن را بگونه ای مجاز به تخریب آثار هنری، دشمنی با علم و صنعت و آثار تمدن اطلاق می کند. به همین علت است که اغلب روحیه ای را که تمایل به نابودی آثار هنری، تخریب اموال عمومی و همه چیزهای زیبای دیگر را دارد روحیه ویرانگر یا متمایل به خرابکاری (وندالیسم) می خوانند. (محسنی تبریزی، ۱۳۸۳: ۴۵)